

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Co/250/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112234930
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8112234930.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 5, proti žalovanému M. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS Prešov, Námestie legionárov, o zaplatenie 421,36 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Prešov zo 16.09.2013 č.k. 9C 397/2012-64 takto

rozhodol:

Potvrdzuje uznesenie vo výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom.

Nepriznáva účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil, vrátil žalobcovi súdny poplatok vo výške 18,37 Eur prostredníctvom Daňového úradu v Bratislave a žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Žalobcovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 90,02 Eur na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Vladimíra Babina, advokáta, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

Zastavenie konania súd prvého stupňa odôvodnil § 96 ods. 1 - 3 O.s.p. O trovách konania účastníkov rozhodol súd prvého stupňa podľa § 146 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 93 ods. 1, 2, 4 O.s.p. Náhradu trov konania žalovanému nepriznal, keďže tomuto účastníkovi trovy nevznikli a rozhodol o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom. Súd prvého stupňa zdôraznil, že vedľajší účastník má podľa § 93 ods. 4 O.s.p. rovnaké práva a povinnosti ako hlavný účastník vrátane práva na právnu pomoc pred súdmi, čo patrí k základným ústavným právam podľa článku 47 ods. 2 Ústavy SR. V danom prípade žalobca akceptoval námietku premlčania vznesenú vedľajším účastníkom, v dôsledku toho žalobu vzal späť. Vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov konania, ktorá pozostáva z odmeny právneho zástupcu za dva úkony právnej pomoci s tým, že celková výška trov konania dosahuje sumu 90,02 Eur.

Proti tomuto uzneseniu, a to proti výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý navrhol v tejto časti uznesenie súdu prvého stupňa zmeniť tak, aby vedľajšiemu účastníkovi náhrada trov konania priznaná nebola. Žalobca v dôvodoch odvolania uvádza, že vedľajší účastník - Združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Žalobca má za to, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktorý bude spôsobilý poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc a ktorý bude v danej oblasti aj materiálne a personálne vybavený a odborne kompetentný. Je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade a len z označenia účastníkov konania usudzuje, že ide o spotrebiteľskú vec. V takom prípade nie je možné ani sa pripraviť na zastupovanie v tej -ktorej veci a

teda naplniť podstatu právneho úkonu - prevzatie a príprava právneho zastúpenia. Nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi nemôže dôjsť k porušeniu základného práva na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa článku 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, keďže tieto trovy konania neboli účelne vynaložené a neboli ani v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Žalobca má vedomosť, že vedľajší účastník v súvislosti s dôvodnosťou priznania trov poukazuje na § 137 O.s.p. a ustanovenia Charty základných práv EÚ a rozhodnutia Súdneho dvora EÚ. K tomu žalobca uvádza, že združenie žalovaných v konaní nezastupuje. Nemožno preto argumentovať týmto zákonným ustanovením, nakoľko to priznáva náhradu hotových výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, čiže ide najmä o Centrum právnej pomoci. Žalobca teda považuje právne zastúpenie vedľajšieho účastníka za nadbytočné, účelové a nehospodárne a v zmysle týchto dôvodov navrhuje podanému odvolaniu vyhovieť.

Žalovaný a ani vedľajší účastník sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrili.

Odvolací súd preskúmal uznesenie v napadnutom výroku o trovách konania v zmysle zásad vyjadrených v § 212 ods. 1,2 O.s.p., vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a zistil, že odvolanie dôvodné nie je.

Ako plynie z obsahu spisu, podanou žalobou sa žalobca vo vzťahu k žalovanému domáhal zaplatenia sumy 421,36 Eur s prísl. a to na základe zmluvy o revolvingovom úvere, ktorá bola medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným uzatvorená dňa 02.09.2003. Po začatí sporu, a to konkrétne dňa 17.12.2012, vedľajší účastník Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom v Prešove vstúpilo do konania na strane žalovaného. Ďalším úkonom realizovaným vedľajším účastníkom bolo vyjadrenie sa k veci z 30.01.2013, v ktorom vedľajší účastník uplatnil námietku premlčania žiadaného nároku. Žalobca následne písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 04.09.2013 zobral žalobu v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť, čo súd prvého stupňa realizoval v preskúmanom uznesení.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Pri rozhodovaní o náhrade trov konania účastníkov vo všeobecnosti platí zásada zodpovednosti za výsledok a zásada zodpovednosti za zavinenie a náhodu. Z ustanovenia § 146 ods. 2 O.s.p. vyplýva, že v prípade, ak navrhovateľ vezme späť návrh na začatie konania a nejde o prípad podľa § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p., z procesného hľadiska zásadne platí, že zavinil zastavenie konania, a preto je povinný nahradiť ostatným účastníkom vzniknuté trovy.

Odvolací súd predovšetkým konštatuje, že dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by náhrada trov konania vedľajšiemu účastníkovi v zmysle § 150 O.s.p. nemala byť priznaná, v tomto konaní zistené neboli a ich existencia nevyplýva ani z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa. Skutočnosť, že žalobca zobral žalobu späť, nepochybne nie pre správanie sa žalovaného, je potrebné hodnotiť ako procesné zavinenie tohto účastníka na zastavení konania.

Nedá sa tiež stotožniť s argumentáciou o nadbytočnosti právneho zastupovania vedľajšieho účastníka z dôvodu, že vedľajší účastník je inštitúciou zriadenou na ochranu spotrebiteľa. V konaní má rovnaké práva a povinnosti ako účastník, čo je zrejmé z ustanovenia § 93 ods. 4 O.s.p., pričom tento právny predpis v ustanovení § 24 umožňuje účastníkovi dať sa zastúpiť v konaní zástupcom, ktorého si zvolí a

takýmto zástupcom môže byť aj advokát. Ak v danom prípade žalobca vzal späť žalobu nie pre správanie sa žalovaného, zaviniť zastavenie konania a je daná jeho povinnosť zaplatiť trovy vedľajšieho účastníka vystupujúceho na strane žalovaného, ktoré pozostávajú z odmeny právneho zástupcu za poskytnutú právnu pomoc. Nepochybne v tomto smere ide o trovy vedľajšieho účastníka účelne vynaložené v konaní.

Pokiaľ ide o výšku trov vedľajšieho účastníka, táto bola súdom prvého stupňa určená správnym spôsobom. Obsah spisu potvrdzuje, že právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka patrí odmena za celkovo dva úkony právnej pomoci, a to prevzatie a príprava zastúpenia a vyjadrenie sa k veci. Hodnota jedného úkonu právnej pomoci s ohľadom na predmet sporu (421,36 Eur) predstavuje sumu 29,88 Eur podľa § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov. K odmene sa pripočítava aj tzv. režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhl. 2x 7,63 Eur a k celkovej odmene právneho zástupcu vedľajšieho účastníka patrí aj 20 % DPH vo výške 15 Eur podľa § 18 ods. 3 vyhl. Celková výška odmeny právneho zástupcu v štádiu prvostupňového konania tak vzhľadom na uvedené predstavuje sumu 90,02 Eur.

Poukazujúc na tieto dôvody odvolací súd uznesenie vo výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom ako vecne správne potvrdil podľa § 219 O.s.p.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. Žalobca vzhľadom na výsledok odvolacieho konania nemá právo na náhradu trov a ostatným účastníkom konania trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.